

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) มีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการทำวิจัย
3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดระتبข้อมูล
6. การแปลความหมายของคะแนน
7. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาภักบัตติ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาองค์ประกอบในการสร้างตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรม ได้แก่

ผู้เชี่ยวชาญและครุภัณฑ์บัตติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิค ทั่วประเทศ จำนวน

146 แห่ง ครุภัณฑ์ จำนวน 11,437 คน และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

2.1 ครุภัณฑ์บัตติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิค ทั่วประเทศ จำนวน

146 แห่ง ได้จากการเปิดตารางการสัมภาษณ์ เครื่องซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)

ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน ทำการแยกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น จำนวน 500 ฉบับ

2.2 ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 4 กลุ่ม

จำนวน 16 คน ได้แก่

2.2.1 กลุ่มผู้ผลิตครุภัณฑ์อาชีวศึกษา

2.2.2 กลุ่มผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา

2.2.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม

2.2.4 กลุ่มผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบาย

โดยมีรายนามอยู่ในภาคผนวก ๑ และคุณสมบัติ ดังนี้

เกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มผู้ผลิตครูอาชีวศึกษา

1. เป็นผู้สอนในสาขาวิชาที่ผลิตครูอาชีวศึกษา
2. เป็นผู้ดำเนินการศึกษาในระดับปริญญาเอกและหรือเป็นคณะกรรมการหลักสูตร
3. สถาบันที่ทำการสอนเปิดสอนสาขาวิชาศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงระดับ

ปริญญาเอก

กลุ่มผู้ประเมินระดับอาชีวศึกษา

1. เป็นผู้ประเมินภายนอกของ สม.ศ. ในระดับอาชีวศึกษา หรือ
2. เป็นกรรมการ/ผู้ประเมินภายใน ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา
3. มีประสบการณ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา

1. เป็นผู้มีสำาร์กิยาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม
2. มีผลงานทางด้านนวัตกรรม เช่น ตัวรำ หรือการบริหารจัดการนวัตกรรมในโรงเรียน
3. เป็นหัวหน้างานที่ดูแลงานด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา

1. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ
2. เป็นผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา

3. หากเป็นผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนต้องเคยเป็นข้าราชการที่มีประสบการณ์ในการบริหาร โรงเรียนในตำแหน่งตั้งแต่รองผู้อำนวยการ โรงเรียนขึ้นไป หรือ โรงเรียนได้รับ การประเมินจาก สม.ศ. รอบที่ 2 ได้ระดับคะแนน 5.00

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์เอกสารและสอบถามผู้เกี่ยวข้องเพื่อหาองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 หาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ด้วยวิธีการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 16 คน โดยใช้เทคนิคเดลฟี่ประยุกต์

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมใน
โรงเรียนอาชีวศึกษา โดยเทคนิควิธีการเทียบกับกลุ่มที่รู้ (Known Group Method)

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์เอกสารและสอบถามผู้เกี่ยวข้อง

S1 ศึกษาข้อมูลรายละเอียดจากเอกสาร

S2 ศึกษาข้อมูลรายละเอียดจากการวิจัย

S3 สอบถามความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมกับผู้เกี่ยวข้อง
โดยใช้แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 วิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ 3 รอบ

รอบที่ 1 สอบถามผู้เชี่ยวชาญด้วยแบบสอบถามประเมินค่า 4 ระดับ

รอบที่ 2 ตรวจสอบยืนยันข้อความในแบบสอบถาม

รอบที่ 3 หาพื้นที่ไม่ได้หรือมีการขัดแย้งกันในความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ร่างตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษาจากการสอบถาม
ผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ขั้นตอนที่ 3 นำไปสอนยังตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา ที่สร้างขึ้นโดยนำไปทดสอบกับโรงเรียนอาชีวศึกษาเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และความเหมาะสม

ภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและการเกิดนวัตกรรมเพื่อนำมาสร้างกรอบในการศึกษาการสร้างตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประมาณค่า 4 ระดับ เพื่อสอบถามความเข้าใจของครูในโรงเรียนอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องนวัตกรรม
3. จากนั้นผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประมาณค่า 4 ระดับที่ได้จากการประมาณผลข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการตอบแบบสอบถามความเข้าใจของครูในโรงเรียนอาชีวศึกษา แล้วส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 16 คน ทำการตอบในรอบแรก
4. ผู้วิจัยทำการประมาณผลข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญแล้วทำการสอบถามซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบยืนยันข้อความในแบบสอบถาม
5. พิจารณาหาข้อมูลเพื่อหาลักษณะ โดยเทคนิควิธีการพหุลักษณะเพื่อหาลักษณะ
6. เมื่อได้ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อสร้างร่างตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา จากนั้นนำร่างตัวบ่งชี้ที่ได้ไปทดสอบกับโรงเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดชลบุรี เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และความเหมาะสมของตัวบ่งชี้

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการสร้างและพัฒนา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 2 ฉบับ โดย ใช้สำหรับสอบถามเรื่องการเกิดและการสร้างนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จากผู้ปฏิบัติก่อน และจึงปรับปรุงพัฒนามาเป็นแบบสอบถาม ฉบับที่ 2 ใช้สำหรับสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย โดยมีขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หลักฐาน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ แล้วนำข้อมูลจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ และสร้างเป็นเครื่องมือฉบับร่างภายในได้คำแนะนำของคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องและเหมาะสมตามขอบเขตที่กำหนด จากนั้นเลือก

เทคนิคในการวัด ในที่นี้คือ เทคนิคการวัดเขตคติเชิงจิตวิทยาที่มีตัวเลือก 4 ระดับ จากมากที่สุด ถึงน้อยที่สุด ดังนี้

ระดับที่ 4 หมายถึง มากที่สุด เนื่องด้วยอย่างยิ่ง ปฏิบัติได้นากที่สุด

ระดับที่ 3 หมายถึง มาก เนื่องด้วย ปฏิบัติได้นาก

ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย ไม่เห็นด้วย ปฏิบัติได้น้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ปฏิบัติได้น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จ เรียบร้อยแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมและ

ผู้นำทางการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รองผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมและ

ผู้นำทางการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมและ

ผู้นำทางการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมและ

ผู้นำทางการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้รับใบอนุญาตวิทยาลัยเทคโนโลยี

เมืองชลบุรีชัยการ และวิทยาลัย

เทคโนโลยีเมืองชลบุรีธุรกิจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยี

เมืองชลบุรีธุรกิจ

4. ดร.ชัยพจน์ รักกาน

5. ดร.สิทธิพงษ์ ภูมิภักดีพรรพล

ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งทางด้านความตรงเชิงเนื้อหาสำนวนของภาษา

ด้วยเทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) และนำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขตาม

คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและตรวจสอบแล้วว่ามีคุณภาพยอมรับได้นำไป
เก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามชุดที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทุกกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์
2. เก็บรวบรวมประเด็นต่าง ๆ นำมาวิเคราะห์ แบ่งเป็น 2 ตอน โดยตอนที่แรกวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและจัดลำดับ ส่วนตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ ใช้การวิเคราะห์ตามเทคนิคเดลไฟล์และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดย Kruskal Wallis แบบ One-Way Analysis of Variance by Ranks
3. นำประเด็นขัดแย้งเข้าประชุมผู้เชี่ยวชาญ โดยเทคนิควิธีการพหุลักษณะเพื่อหาอันatham ผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 นำแบบสอบถามทั้งหมด ได้รับคืนมาตรวจนิยมทั้งหมด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล และให้ค้าน้ำหนักเป็นคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1.2 นำข้อมูลมาวิเคราะห์และแปลผลความหมายของคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ประเด็นความสำคัญของตัวบ่งชี้ค่านิยมในโรงเรียนอาชีวศึกษา ลังกัดกระทรงศึกษาอยู่ในระดับใด ใช้คะแนนค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัดซึ่งกำหนดเกณฑ์โดยตัวเลขคะแนน ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง สำคัญมากที่สุด/ สอดคล้องมากที่สุด

ระดับ 3 หมายถึง สำคัญมาก/ สอดคล้องมาก

ระดับ 2 หมายถึง สำคัญน้อย/ สอดคล้องน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุด/ สอดคล้องน้อยที่สุด

การแปลผลจากคะแนนใช้คะแนนที่แท้จริง (Real Number) กำหนด ดังนี้

3.51-4.00 หมายถึง สำคัญมากที่สุด/ สอดคล้องมากที่สุด

2.51-3.50 หมายถึง สำคัญมาก/ สอดคล้องมาก

1.51-2.50 หมายถึง สำคัญน้อย/ สอดคล้องน้อย

1.00-1.50 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุด/ สอดคล้องน้อยที่สุด

2. ขั้นตอนและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตอบคำถามของการวิจัย

ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและความสัมพันธ์หรือแบบสอบถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.2 วิเคราะห์แบบสอบถามการเกิดและการได้มาซึ่งนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ใช้วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2.3 วิเคราะห์ความสอดคล้องการเกิดและการได้มาซึ่งนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อหาความสอดคล้อง โดยเทคนิคเคลื่อนไหวประยุกต์ (Applied Delphi Technique)

2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐาน (Mdn) ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มต่าง โดยใช้สถิติทดสอบ The Kruskal-Wallis One-Way Analysis of Variance by Ranks

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกตัวบ่งชี้ด้านนวัตกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ในงานวิจัยนี้ ให้มาราตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ใช้ค่ามัธยฐาน (Mdn) ตั้งแต่ 2.8 ขึ้นไป และค่าพิสัย ระหว่างควอไทล์ (IQR) ไม่เกิน 1.2

2.5 พิจารณาหาข้อมูลเพื่อหาฉันทามติ โดยเทคนิควิธีการพูดคุยและเพื่อหาฉันทามติ (Multi Attribute Consensus Reaching: MACR)

2.6 นำประเด็นที่ยังหาข้อมูลไม่ได้ หรือขัดแย้ง ไปสอบถามกับผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญ โดยวิธีสัมภาษณ์เจาะลึก (In Depth Interview) อีกครั้ง